

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.36/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 39 J

Ședința publică din 9 decembrie 2015

Președinte – Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtelor X., judecător în cadrul Judecătoriei, Y, Z și W-judecători în cadrul Tribunalului, având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător și pârâtele X.- judecător în cadrul judecătoriei, Z, W – judecători în cadrul Tribunalului, personal și asistate de avocat, cu împuterniciri avocațiale, aflate la dosar, filele 45-47 și Y prin avocat, cu împuternicire aflată la dosar fila 48.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că procedura de citare legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul pe cereri sau excepții prealabile:

Inspecția judiciară, prin reprezentant, formulează o cerere prin care solicită să fie audiată doamna judecător Y, care la termenul de astăzi este reprezentată de avocat și să se aibă în vedere specificul acestei proceduri și anume faptul că exercitarea dreptului la apărare presupune și expunerea poziției proprii, iar ascultarea nu poate fi realizată prin reprezentant. De altfel, cunoaște faptul că doamna judecător Y. este astăzi în ședință de judecată, deci ar subzista o imposibilitate obiectivă, deși nu a formulat o cerere în acest sens, însă pentru asigurarea caracterului echitabil al procedurii insistă în această solicitare, în măsura în care nu își exprimă explicit un punct de vedere scris, în sensul că nu înțelege să dea o declarație în cauză.

De asemenea, formulează o cerere pentru încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv o copie a unei sesizări formulate de către petiționara și adresate Inspecției Judiciare la data de 21.10.2015, ulterior exercitării acțiunii disciplinare, Arată că a fost în imposibilitate de a prezenta acest înscris la momentul la care a fost inițiată procedura disciplinară. Înțelege să solicite administrarea acestei probe deoarece în prezenta cauză este vorba despre sesizarea din oficiu întrucât

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sesizarea petiționarei nu îndeplinea condițiile de formă prevăzute de lege . Sesizarea care face obiectul lucrării nr...../DIJ/2015, formulată de petiționară ulterior promovării acțiunii disciplinare, invocă aceleași aspecte care fac obiectul sesizării în prezenta cauză și relevanța administrării acestei probe rezidă în aceea că justifică implicit, din perspectiva consecințelor produse de faptele reținute, ideea unei vătămări nemijlocite și directe a părții vătămate.

Pârâta Y., prin avocat, arată că, prezenta procedură este o procedură civilă, fiind recunoscut dreptul magistratului de a da declarații, neexistând o dispoziție legală care să impună ca punctul de vedere al magistratului, cu privire la exercitarea acestui drept, să fie comunicat nemijlocit sau în scris sub semnătura sa. Precizează totodată că doamna Y. nu a formulat întâmpinare deoarece nu contestă în materialitatea lor faptele reținute în acțiunea disciplinară, aceasta comunicându-i faptul că și în situația în care ar fi fost prezentă astăzi la termenul de judecată, nu ar fi dorit să dea o declarație, lăsând chestiunea să fie discutată doar sub aspectul semnificației juridice a faptelor reținute în acțiunea disciplinară. De aceea, consideră că nu se impune acordarea unui nou termen de judecată pentru a fi prezentă la judecată doamna Y..

Pârâtele Z și W, prin apărător, în ceea ce privește cererea de probe formulată de Inspekția Judiciară, arată că se încearcă complinirea a ceea ce consideră o deficiență a sesizării dar pe care nu a fost mandatat să o invoce ca atare, nefiind formulată nici întâmpinare în contextul în care se solicită depunerea acestei sesizări. Se observă faptul că o cerere nesemnată depusă la Consiliul Superior al Magistraturii, în loc să fie clasată, a fost transmisă de către șeful Direcției de relații cu publicul către Inspekția judiciară, fiind luată în considerare. Consideră că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sesizarea depusă ulterior, la data de 21.10.2015 complinește deficiența formală care impunea clasarea. Nu va invoca motiv de inadmisibilitate a acțiunii sau nelegalitate a cercetării disciplinare, solicită respingerea depunerii acestei sesizări ca și probă solicitată de Inspekția Judiciară, deoarece doamna ar fi putut să trimită, dacă considera necesar, un memoriu direct Consiliului Superior al Magistraturii.

Inspekția judiciară, prin reprezentant, precizează faptul că solicită depunerea acestui înscris în raport de apărarea formulată chiar de pârâte, care invocă în procedura disciplinară faptul că petiționara poate să formuleze o nouă acțiune.

Deliberând, Secția respinge cererile prealabile formulate de către Inspekția Judiciară, ca nefiind utile cauzei.

Secția procedează la audierea pârâtelor X, Z și W, declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, pârâte, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că solicită încuviințarea probei cu înscrisurile aflate la dosar.

Pârătele, prin apărător, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv o caracterizare a doamnei Z., făcută de președintele Tribunalului, pe care o comunică în copie și Inspekției Judiciare, prin reprezentant și o situație privind numărul de cauze, frecvența intrării în complete la Secția a I-a Civilă a Tribunalul, pentru pârătele Z., W. și Y., care reflectă volumul de activitate.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu se opune încuviințării acestei probe, precizând ca aceste înscrisuri se află la dosarul cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția, deliberând asupra probelor solicitate de către părți, le încuviințează, considerându-le utile soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri sau excepții de formulat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond:

Inspekția judiciară, prin reprezentant, solicită să fie privită această cauză din perspectiva unui justițiabil care s-a adresat organelor judiciare pentru recunoașterea unui drept, dar și din perspectiva consecințelor gravei neglijențe care a fost reținută în sarcina părâtelor.

În acest context, se arată că un prim aspect care a fost reținut în sarcina părâtei X., ca fiind circumscris elementului material specific laturii obiective al acestei abateri disciplinare, vizează împrejurarea că în cursul judecății s-a formulat o cerere de chemare în garanție cu privire la care i s-a pus în vedere reclamantei, potrivit consemnărilor din încheierea de ședință, să achite o taxă de timbru în sumă de 7605 lei. În contextul prezentei cauze, solicită de asemenea, să se aibă în vedere și cuantumul taxelor de timbru care au fost stabilite, acesta prezentând relevanță din perspectiva posibilității părții de a achita aceste taxe de timbru, în condițiile în care nu au făcut obiectul unui control de legalitate din perspectiva modului în care au fost stabilite și al cuantumului lor. Astfel, consideră că în mod eronat în încheierea de ședință din data de 9.04.2014, se atestă o împrejurare nereală, și anume faptul că în ședința publică i s-a pus în vedere reclamantei să achite taxa de timbru aferentă cererii de chemare în garanție, subzistând din această perspectivă o încălcare a dispozițiilor art.147 din Codul de procedură civilă.

Se menționează totodată, referitor la aceeași modalitate de stabilire a taxei judiciare de timbru pentru cererea de chemare în garanție, că ulterior a fost

făcută o comunicare reclamantei prin care i se aducea la cunoștință faptul că are obligația de a plăti o taxă judiciară de timbru, însă, în raport de această comunicare, subzistă o încălcare a dispozițiilor prevăzute de art.33 alin.2 din OUG 80/2013, care impune în sarcina instanței obligația ca prin aceeași comunicare să i se pună în vedere reclamantului posibilitatea de formula în condițiile legii, o cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru. În speță, comunicarea a fost făcută fără a se învedera această posibilitate și, deși ulterior reclamanta a invocat în mod constant pe parcursul judecării faptul că nu datorează taxă de timbru deoarece acțiunea derivă dintr-o cauză penală, instanța, încălcând principiul rolului activ a ignorat în mod constant toate aceste cereri succesive ale petiționarei, astfel că, reclamanta a fost lipsită de beneficiul recunoscut de lege de a se verifica modul de stabilire a taxei de timbru, în procedura reexaminării. De altfel, judecătorul avea obligația de a învedera reclamantei dreptul de a formula cerere de reexaminare și de asemenea, obligația de a face aplicarea dispozițiilor art.33 alin.2 din OUG 80/2013, astfel că, anularea cererii de chemare în judecată ca netimbrată era posibilă numai în situația în care ar fi fost învederate reclamantei aceste drepturi.

O altă neregularitate reținută în sarcina pârâtei X. constă în omisiunea determinării cuantumului taxei judiciare de timbru pentru fiecare capăt de cerere al cererii de chemare în garanție, obligație prevăzută de art.34 din OUG 80/2013, deși reclamanta a solicitat explicit a se determina în concret, pentru fiecare capăt de cerere, cuantumul taxei de timbru. Cu privire la modul de soluționare al dosarului la instanța de fond s-a reținut ca fiind o încălcare a dispozițiilor procedurale și împrejurarea că s-a respins ca inadmisibilă o precizare a acțiunii formulată

de reclamantă, în condițiile în care nu a fost pusă în discuție excepția inadmisibilității, fiind încălcat principiul contradictorialității, al legalității și al dreptului la apărare.

Astfel, se consideră că subzistă în sarcina pârâtei X. încălcarea dispozițiilor procedurale citate, fiind realizate elementele specifice laturii obiective în forma gravei neglijențe. Împrejurarea că hotărârea era susceptibilă de a fi atacată, nu este de natură a înlătura caracterul grav al neglijenței, deoarece obligația judecătorului de a respecta drepturile și garanțiile procesuale ale părților subzistă atât în cursul judecării cauzei la instanța de fond, cât și în cursul judecării la instanța de control judiciar, neputându-se deplasa responsabilitatea modului de respectare a dispozițiilor procedurale instanței de control judiciar, care, astfel cum s-a arătat în prezenta acțiune disciplinară, a comis erori constând în nerespectarea aceluiași dispoziții procedurale și de drept material, deși a fost investită prin calea de atac exercitată a analiza tocmai modul în care au fost aplicate dispozițiile privitoare la stabilirea taxei judiciare de timbru și la soluționarea cauzei prin excepție.

Consideră esențial aspectul sus arătat, deoarece judecătorii care au soluționat calea de atac au ignorat aceste reglementări și, mai mult, a comis aceeași eroare, determinată de lipsa studiului dosarului și de lipsa studiului reglementărilor aplicabile în materia taxei de timbru, care stabilesc în mod explicit faptul că, în situația în care calea de atac vizează o hotărâre soluționată pe excepția netimbrării, taxa de timbru este de 20 de lei și nicidecum taxa de timbru stabilită de pârâta Z., prin rezoluția aflată la dosar, respectiv 6355 lei pentru acțiunea principală și 3802 lei pentru cererea de chemare în garanție. Practic au fost ignorate dispozițiile

explicite ale art.25 alin.1 lit.c din OUG 80/2013, prin respingerea recursului ca insuficient timbrat.

De altfel, se arată că și instanța de control judiciar a încăcat același principiu al contradictorialității și al dreptului la apărare, în condițiile în care, atunci când s-a judecat recursul, deși reclamanta a fost prezentă, nu a fost pusă în discuție excepția anulării recursului ca netimbrat și a fost acordat cuvântul reclamantei pe fond. Așadar nu s-a asigurat recurentei posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra excepției în baza căreia s-a soluționat cauza.

Față de cele arătate, consideră că sunt realizate elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004 și solicită admiterea acțiunii și aplicarea unor sancțiuni disciplinare pârâtelor.

Apărătorul pârâtelor, arată că, în ceea ce privește acțiunea de față, *casus belli* a fost produs de două cereri, ilogice, incoerente care vădesc, nu doar tendințe subiective, poate și situații de fapt reale, însă nu atât intenția de rezolvare a unui litigiu, cât o anumită pornire constantă, o invocare de texte care au sau nu legătură cu cauza.

Astfel, chiar dacă s-ar fi respectat toate acele norme legale de care se face vorbire în acțiunea disciplinară, consideră că reclamanta nu ar fi avut câștig de cauză, având în vedere faptul că nu s-ar fi putut stabili exact ceea ce dorea, dacă pretenția era justificată sau nu. Solicită să se aibă în vedere la soluționarea cauzei efectele actelor judiciare care sunt imputate pârâtelor, nu numai prin prisma unor texte, ci prin prisma efectelor finale în cadrul acestor proceduri și, de asemenea, dacă ar trebui încurajate, într-o formă sau alta asemenea atitudini

procesuale, în condițiile în care nu numai vechiul cod de procedură civilă, sub care s-a început judecata, dar și actualul cod de procedură civilă prevede niște obligații stricte inclusiv pentru reclamanți, pentru părți în general. Lipsa de claritate a acțiunilor, a cererilor în general este ea însăși de natură să genereze greșeli ale judecătorului, care în loc să se preocupe de chestiuni esențiale, trebuie să studieze și să încerce să înțeleagă cererea formulată într-o astfel de manieră, acesta fiind contextul în care au fost săvârșite faptele. Mai mult decât atât, se arată că, precizarea la acțiune formulată, a fost în realitate o reluare a acelorași susțineri ale acțiunii principale, iar memoriul nesemnat de către reclamantă a fost în proporție de mai mult de 50%, o reluare, chiar cu aceleași exprimări, a celor două acte de procedură care au generat această situație litigioasă dedusă judecății.

Cu privire la aspectele reținute în sarcina doamnei X. consideră că faptele respective nu au gradul de gravitate necesar pentru a constitui abatere disciplinară. Susține acest lucru deoarece, consecința nepronunțării în ședință publică cu privire la dispoziția de achitare a unei taxe de timbru de 7605 lei ar fi fost gravă în situația în care înainte de termenul de judecată nu i se aducea la cunoștință reclamantei existența acestei obligații. Dar, reclamantei i s-a comunicat în scris că trebuie să achite această taxă de timbru, astfel, nu s-a încălcat în niciun caz principiul contradictorialității, având posibilitatea să pună concluzii și să formuleze susțineri cu privire la această obligație de a plăti taxa judiciară de timbru.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art.147 din Codul de procedură civilă, invocate de către Inspekția Judiciară, arată că aceste dispoziții nu fac referire la o corespondență între consemnările din caietul grefierului și conținutul încheierii

de ședință, ci face corespondența între dezbaterile purtate și conținutul încheierii de ședință.

În ceea ce privește omisiunea indicării posibilității formulării unor cereri de reexaminare a taxei de timbru, nu există o prevedere legală care să oblige instanța să pună în vedere dreptul reglementat prin OUG 80/2013, respectiv art.200 din noul Cod de procedură civilă, text de lege care nu era aplicabil în cauza respectivă. Într-adevăr, cu titlu general, orice hotărâre judecătorească trebuie să conțină și calea de atac, însă vătămarea nu s-a produs doamnei prin aceea că nu i s-a pus în vedere că are dreptul de a formula cerere de reexaminare sau cerere de ajutor public judiciar, deoarece aceasta, într-o formă sau alta, și-a exprimat nemulțumirea și intenția clară de a nu plăti taxă de timbru.

Cu privire la omisiunea calificării precizării din data 6.05.2014, ca și cerere de reexaminare sau ca și cerere de precizare a temeiurilor de drept, cu obligația judecătorului de a califica fiecare capăt de cerere și de a stabili taxa de timbru pentru fiecare dintre acestea, se arată că numai cu multă îngăduință această cerere ar fi putut fi calificată de către judecător ca și o cerere de reexaminare.

De asemenea, se arată că, în situația în care se va aprecia că există încălcări ale legii care au generat abateri grave, nescuzabile, solicită să se aibă în vedere faptul că pârâta nu a avut alte deficiențe în activitate, iar cariera profesională de până acum nu ar justifica aplicarea unei sancțiuni mai grave decât „averismentul” .

Asupra situației pârâtelor ce au format completul instanței de control judiciar, consideră că o situație specială o are doamna W. și anume faptul că aceasta a intrat în ședință în locul judecătorului de permanență, respectiv doamna Q, care trebuia să intre în ședință în locul judecătorului ce făcea parte componentă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

a completului de judecată împreună cu doamnele judecătore Z. și Y., respectiv domnul K., existând la dosar un proces verbal în dovedirea acestei situații. Astfel, doamna W., a fost nevoită să intre în ședință de judecată, fiind întreruptă de la alte activități specifice. Prin urmare, intrând într-o ședință nouă, consideră că era normal să o preocupe chestiunile de fond din dosarele pe care le avea de soluționat, lăsând pe planul doi și la latitudinea celorlalți colegi care studiaseră anterior dosarele ședinței, chestiunile mărunte care în genere nu necesită discuții, ci o deliberare scurtă. În acest context, aceasta a pronunțat soluția de rerspingere a recursului pentru lipsa plății taxei de timbru. Solicită să nu se rețină ca fiind o posibilă abatere disciplinară, ca un rezultat al neglijenței grave, faptul că în minută s-a scris respinge ca netimbrat recursul și toate cele trei judecătore din complet au semnat.

În ceea ce privește noțiunea de prejudiciu, arată că nu a reclamat și nu s-a simțit prejudiciată astfel încât să reclame că i s-a anulat recursul în mod nelegal, aceasta a încercat să aducă în discuție cu totul alte chestiuni în fața autorității judiciare. Reclamanta nu a folosit calea ajutorului public judiciar nici la prima instanță, deși i-a fost pus în vedere că există această cale, într-o încheiere din 26.02.2014, atitudinea acesteia a fost constantă, în esență, invocând refuzul achitării taxei de timbru, solicitând achitarea acestor taxe de către vinovați. Față de o asemenea atitudine subiectivă, fără a încerca să folosească calea oferită de judecătorul primei instanțe și fără să-și manifeste nemulțumirea față de anularea recursului, consideră că nu se poate reține existența unei vătămări a reclamantei.

Față de afirmația Inspecției Judiciare referitoare la îngrădirea accesului efectiv liber la justiție a doamnei, se arată că acesta nu a fost îngrădit ci doar temporizat tocmai datorită conduitei procesuale a doamnei

În ceea ce privește situația reținută în sarcina pârâtelor Z. și Y., solicită să se aibă în vedere concluziile expuse în legătură cu soluția dată în recurs și care se aplică de aceeași manieră tuturor judecătorilor din complet, cu precizările privind situația specială a pârâtei W.. De asemenea, se face trimitere la două acte, unul fiind emis de Uniunea Internațională a Judecătorilor la Tunis, în octombrie 1980, ce conține o opinie exprimată, teoretică, în legătură cu singurele cazuri în care un judecător ar putea fi tras la răspundere și anume cazul de neglijență foarte gravă, abatere foarte gravă de comportament, abatere inacceptabilă pe care un alt judecător care își îndeplinește sarcinile într-o manieră normală și rezonabilă nu ar omite-o.

Pentru toate motivele expuse, solicită respingerea acțiunii disciplinare față de pârâtele X., Z., Y. și W., iar în subsidiar, în impoteza în care se va considera, că cel puțin una dintre faptele menționate în actul de sesizare, este suficient de gravă pentru a fi considerată abatere disciplinară, să se aibă în vedere întreaga activitate profesională a pârâtelor și să fie situate conduitele acestora în acest context mai larg, aplicând, în ultimă instanță, sancțiunea avertismentului.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, în replică, precizează că, într-adevăr, s-a arătat în acțiune faptul că s-a îngădit în mod nejustificat dreptul reclamantei de a i se examina pe fond cererea, referindu-se la temporizare numai în ipoteza în care această reclamanta ar fi introdus o acțiune vis-a vis de apărarea pârâtelor. Pe de altă parte, subliniază faptul că nu este standardizată o procedură de formulare a unor cereri de chemare în judecată, deci nicidecum nu se poate analiza de către Secție conduita unui justițiabil, în ce sens și-a precizat sau nu o acțiunea în condițiile în care judecătorul are obligația de a clarifica aspectele care fac obiectul acțiunii deduse judecății.

Pârâta W., personal, arată că este o greșeală pe care a comis-o având în vedere faptul că judeca în mod frecvent pe completul de litigii de muncă, intrând în civil doar în acea zi, fiind o greșeală pe care și-o asumă, unică, volumul său de activitate pe anul 2015 este de 560 de soluții pronunțate, fără nicio soluție de casare a instanței superioare în condițiile în care în materia litigiilor de muncă judecă în primă instanță.

Pârâtele, prin apărător, depun la dosar concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 36/J/2015, Inspekția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare pârâtelor X., judecător în cadrul Judecătoriei, Y., Z. și W.-judecători în cadrul Tribunalului, pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în sarcina doamnei judecător X., care a soluționat dosarul nr. în prim grad de jurisdicție, nesocotirea normelor de drept procesual prin consemnarea unor aspecte nereale în

încheierea de ședință din data de 09.04.2014 cu privire la taxa de timbru aferentă cererii de chemare în garanție, preluate și în considerentele sentinței civile, prin ignorarea principiului rolului activ și a obligației de a da calificarea juridică corespunzătoare cererilor repetate ale reclamantei prin care contesta taxa judiciară de timbru stabilită în sarcina sa, prin ignorarea obligației de a învedera reclamantei dreptul de a formula cerere de reexaminare împotriva modului de stabilire a taxei de timbru conform art. 39 din OUG nr. 80/2013 și prin omisiunea de a face aplicare dispozițiilor art. 33 alin. 2 din OUG nr. 80/2013, deși anularea cererii chemare în judecată ca netimbrată era posibilă, numai în situația în care, prin aceeași comunicare i se punea în vedere reclamantei posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării.

De asemenea, s-a reținut în sarcina doamnelor judecătore Z., Y.. și W., care au soluționat dosarul în recurs, nesocotirea în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual și a reglementărilor aplicabile în materia taxelor judiciare de timbru, precum și nerespectarea principiului contradictorialității în condițiile în care nu au pus în discuția părților, în ședință publică, excepția netimbrării recursului deși prin hotărârea pronunțată au respins recursul ca insuficient timbrat. De asemenea, Inspekția Judiciară a mai reținut în sarcina pârâtelor nerespectarea dispozițiilor legale care reglementează soluțiile ce pot fi pronunțate de către instanța de recurs.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârătele judecător nu au formulat întâmpinare în termenul legal, dar au depus concluzii scrise.

Secția a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecători reține următoarele:

Inițierea verificărilor prealabile s-a realizat în conformitate cu dispozițiile art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin sesizarea din oficiu a inspectorului șef al Inspecției Judiciare, conform procesului verbal încheiat la data de 09.04.2015 .

Prin memoriul care a stat la baza sesizării din oficiu a Inspecției Judiciare, petiționara a invocat activitatea și conduita necorespunzătoare, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii și săvârșirea unor abateri disciplinare de către magistrații care au instrumentat dosarele menționate în sesizare.

A făcut referire la judecătorii care au instrumentat și soluționat dosarele nr.; nr. – preluat în cauza, nr. disjuns din dosarul nr., nr. ale Judecătoriei A învederat faptul că aceste dosare au fost judecate de aceeași magistrați din anul 2006 până în prezent, respectiv de doamna judecător X., doamna judecător A. aflată în relații de prietenie cu avocatul

....., doamna Y.. care este în relație de rudenie fină – nașă cu avocata și că prin implicarea directă sau indirectă a acestora, fostul funcționar public – secretar al Primăriei a obținut în mod fraudulos dreptul de proprietate asupra a sute de mii hectare teren în zona Muntelui

Referitor la dosarele indicate în sesizare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau soluționate a invocat și faptul că dosarul nr., prin intervențiile la registratură ale doamnei avocat, a ajuns la doamna judecător X. de la Judecătoria care nu respectă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor definitive ale instanței penale precum și tergiversarea nejustificată a dosarului nr., nr. și nr. prin suspendări repetate precum și faptul că hotărârile judecătorești ale instanțelor penale nu sunt puse în executare.

Prin rezoluția din data de 20 iulie 2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamnele judecător X. din cadrul Judecătoriei, Z., Y.. și W. din cadrul Tribunalului, sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t raportat la art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările ulterioare, iar în privința doamnei judecător Y.. din cadrul Tribunalului și sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 23 septembrie 2015, aspect ce rezultă din conținutul procesului verbal de finalizare a cercetării disciplinare depus la dosar.

În cursul cercetării disciplinare doamnele judecător X. din cadrul

Judecătoriei, Z., Y.. și W. din cadrul Tribunalului și-au exercitat dreptul la apărare, poziția lor fiind consemnată în procesele verbale de ascultare încheiate la data de 22 septembrie 2015 (filele 190-200 din volumul II al dosarului de cercetare disciplinară).

În apărare, doamna judecător X. a depus și un punct de vedere cu privire la situația dosarului nr. precum și înscrisuri (filele 202-207 din volumul II al dosarului de cercetare disciplinară).

Înscrisuri în apărare au fost depuse și de doamna judecător Y.. care au fost atașate la dosar (filele 192-195 din volumul II al dosarului de cercetare disciplinară).

Din oficiu a fost administrată proba cu înscrisuri și s-a dispus ascultarea grefierului de ședință din cadrul Tribunalului

Doamnele judecător nu au formulat obiecțiuni privind modul de desfășurare al cercetării disciplinare.

Prin rezoluția din data de 16 octombrie 2015 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamnele judecător X. din cadrul Judecătoriei, Z., Y.. și W. din cadrul Tribunalului, sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t raportat la art. 99¹ alin.2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările ulterioare, iar în privința doamnei judecător Y.. din cadrul Tribunalului s-a dispus respingerea sesizării din oficiu sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Din punctul de vedere al laturii obiective, Secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai susmenționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice unei răspunderi disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmăririi acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârâtă, prin exercitarea funcției de judecător –, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

În prim planul procesului civil este judecătorul ca factorul de echilibru. Acesta va lua măsurile care se impun pentru ca principiile fundamentale ale procesului civil să fie respectate de către părțile litigante, el însuși fiind ținut să respecte acest principiu.

Așadar, respectarea principiilor fundamentale nu este o simplă regulă, rolul pe care îl joacă în rândul principiilor fiind unul vital dat fiind faptul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

că acesta asigură respectarea tuturor celorlalte principii esențiale ale procesului civil.

Potrivit art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 republicată și modificată, judecătorii au îndatorirea să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale .

Sub aspectul laturii subiective se reține că forma de vinovăție este definită abstract de legiuitor la art. 99¹ alin. (2): *„Există gravă neglijență atunci când judecătorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”*.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este o atitudine generică, ideală, abstractă, ci, dimpotrivă, concretă, manifestată în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav,

neglijență inacceptabilă pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

În ceea ce privește forma de vinovăție cu care trebuie săvârșită fapta pentru a constitui abatere disciplinară, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, legiuitorul a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita prudența de imprudență și diligența de neglijență.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta.

Neglijența gravă este una ce nu poate fi pusă la îndoială, vădită, fiind dată de însăși importanța normelor încălcate prin fapta ilicită.

Așadar, autorul faptului ilicit este vinovat pentru că încalcă o dispoziție a legii, în condițiile în care el ar fi avut posibilitatea de a i se conforma, exhibând astfel o manifestare de voință, pentru care este ținut responsabil de rezultatele comportamentului său.

De asemenea, judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor (art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004).

Referitor la abaterea disciplinară reținută în sarcina doamnei judecător X. din cadrul Judecătoriei, Secția reține următoarele:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pe rolul Tribunalului a fost înregistrat la data de 29.11.2012 dosarul nr. având ca obiect acțiunea în contencios administrativ, prin care reclamantul Primarul Comunei a chemat în judecată pârâții și solicitând anularea următoarelor acte administrative unilaterale: Certificatul nr. .../10.05.2007, Certificatul nr. .../23.08.2007 și Certificatul nr. .../28.09.2007.

În motivarea cererii s-a invocat faptul că prin Ordonanța pronunțată în dosarul penal nr./P/2009 Parchetul de pe lângă Judecătoria a constatat că cele trei certificate sunt false.

Prin sentința civilă nr. .../12.06.2013 pronunțată de Tribunalul s-a dispus respingerea excepției tardivității formulării acțiunii invocată de către pârâțul reclamant, s-a admis acțiunea principală formulată de reclamantul Primarul Comunei și cererea de intervenție formulată de intervenienta în interes propriu și s-a dispus anularea certificatelor fiscale nr. .../10.05.2007, nr. .../23.08.2007 și nr./28.09.2007.

În motivarea soluției s-a reținut faptul că prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul din data de 18.06.2010, dată în dosarul nr./P/2009 s-a dispus în baza art. 11 pct. lit. b și art. 10 ind. 1 Cod procedură penală, art. 229 alin. 6, raportat la art. 10 lit. a) și d) Cod procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților P.A. și C.G., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 25 Cod penal, raportat la art. 289 și 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 lin. 2 Cod penal, respectiv art. 289 și art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și aplicarea unei amenzi administrative față de cei doi învinuiți.

Prin aceeași Ordonanță s-a prevăzut ca un exemplar al acesteia să se înainteze Primăriei – Consiliului Local în vederea demarării demersurilor legale

referitor la anularea certificatelor fiscale nr. /10.05.2007, nr. /23.08.2007 și nr. /28.09.2007.

Ordonanța a fost confirmată prin sentința penală nr. /09.11.2010 pronunțată de Judecătoria, rămasă definitivă prin decizia penală nr. /R/08.02.2011 pronunțată de Tribunalul în dosarul nr.

În considerentele sentinței civile nr. /12.06.2013 pronunțată de Tribunalul în dosarul s-a reținut că, la baza eliberării tuturor certificatelor fiscale au stat cererile false formulate de (funcționar în cadrul comunei) și deși în cererile de eliberare a certificatelor se menționează că persoanele solicitante sunt, ... și, în realitate, acestea au fost întocmite la solicitarea secretarului comunei de la acea dată, ... iar unul dintre aceste certificate atesta în mod fals că avea calitatea de plătitor de impozit numita

Prin aceeași hotărâre se reține că deși potrivit dispozițiilor art. 245 alin. 1 lit. c¹ Cod procedură penală, în forma în vigoare la data emiterii ordonanței susmenționate, exista obligația procurorului care a pronunțat-o să dispună și sesizarea instanței civile competente cu privire la desființarea totală sau parțială a unui înscris, dispozițiile art. 242-246 aplicându-se și procedurii de scoatere de sub urmărire penală, în speța de față, procurorul nu a dispus sesizarea instanței în vederea desființării celor trei certificate fiscale, conform dispozițiilor art. 249 raportat la art. 245 alin. 1 lit. c¹ Cod procedură penală ci a pus în vedere organului emitent să facă demersurile în acest sens.

Prin cererea de intervenție în interes propriu, depusă în dosarul Tribunalului nr., intervenienta a solicitat, în contradictoriu cu pârâții și ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună anularea

certificatului de moștenitor nr. /04.06.2007, a contractului de vânzare cumpărare nr. /27.08.2007 în favoarea numitei, a contractului de vânzare cumpărare nr. /27.01.2009 în favoarea lui și soția, a actului nr. /05.06.2008 privind instituirea dreptului de servitute și a celorlalte subsecvente acestuia, a contractului de vânzare cumpărare nr. ... /28.09.2007, în favoarea SC SRL, să se constate nulitatea de drept a tuturor actelor constatate ca fiind încheiate prin săvârșirea infracțiunii de fals, să se respecte sentința civilă nr. /05.03.2008 din dosarul nr., în vederea întabulării dreptului său de proprietate, să se comunice sentința, în vederea rectificării situației fiscale și cadastrale, către organele fiscale teritoriale și OCPI, cu cheltuieli de judecată.

Prin încheierea de ședință din data de 10.04.2013 din dosarul nr. ..., Tribunalul a dispus disjungerea petitelor nr. 2,3,4,5,6 din cererea de intervenție în interes propriu întrucât acestea nu vizau acte administrative și trimiterea la registratura instanței, pentru formarea unui nou dosar, având ca părți pe reclamanta și pe pârâții și

Dosarul nr. înregistrat în fond pe rolul Tribunalului la data de 16.04.2013, cu obiect contencios administrativ și fiscal - alte cereri - **disjuns din dosarul nr.**, a fost repartizat manual completului de judecată CIO - contencios administrativ, fiscal și contravențional pentru ședința din data de 08.05.2013 – în compunerea căruia intra doamna judecătore B..

Prin sentința civilă nr. /08.05.2013 pronunțată în dosar nr. instanța a admis excepția de necompetență materială a Tribunalului, în soluționarea cauzei, invocată din oficiu și declină competența de soluționare a judecării cauzei în favoarea Judecătorei, hotărârea fiind irevocabilă.

În motivarea acestei soluții instanța a reținut că acțiunea reclamantei, privind anularea unor contracte de vânzare cumpărare a unor bunuri imobile și a unui act de instituire a dreptului de servitute, este una de natură civilă, dată în competența materială a judecătoriei, conform dispozițiilor art. 1 pct. 1 C.pr.civ.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei la data de 25.06.2013, sub același număr de dosar, fiind repartizat spre soluționare completului în compunerea căruia intra doamna judecător X...

La data de 28.08.2013 reclamanta a formulat note de ședință prin care a invocat excepția lipsei competenței materiale de soluționare a cauzei de către Judecătoria, invocând faptul că, prin încheierea de ședință din data de 10.04.2013 se dispune de către Tribunalul formarea unui nou dosar și repartizarea acestuia la Secția a-II-a civilă de contencios administrativ și fiscal, pe rolul aceluiași complet specializat în soluționare a litigiilor de contencios administrativ – C10 de la Tribunalul și nu de la Judecătoria

În cauză, pârâtul a formulat întâmpinare în cauză prin care a solicitat respingerea cererii formulate de reclamantă, cu cheltuieli de judecată, invocând excepția netimbrării cererii având în vedere obiectul cauzei și anume anularea actelor subsecvente a 3 certificate fiscale, acestea fiind contracte de vânzare-cumpărare cu valori de sute de mii de lei fiecare.

Reclamanta a formulat cerere de recuzare împotriva doamnei judecător X., invocând faptul că aceasta s-a pronunțat deja în dosarul nr., dosar care a avut același obiect cu cel disjuns din dosarul nr., respectiv anularea certificatelor fiscale false și a tuturor actelor subsecvente acestora, precum și în dosarul nr. cu același obiect.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecătorul desemnat să soluționeze cererea de recuzare formulată de către reclamantă împotriva d-nei judecător X. a fost d-na judecător C., împotriva căreia de asemenea reclamanta formulează la data de 02.10.2013 o cerere de recuzare motivată de faptul că aceasta s-a mai pronunțat în două cauze identice, s-a antepronunțat în cauze în care obiectul judecării este același cu al prezentului dosar, respectiv și-a spus părerea cu privire la pricina care se judecă.

Prin Încheierea din ședința Camerei de Consiliu din data de 03.10.2013 instanța a respins ca inadmisibilă cererea de recuzare formulată de reclamantă împotriva doamnei judecător C., iar prin încheierea din data de 07.10.2013 s-a respins cererea de recuzare formulată de reclamantă împotriva doamnei judecător X..

Reclamanta a formulat răspuns la întâmpinarea pârâtului solicitând respingerea solicitărilor formulate de pârât, iar în data de 18.11.2013 a depus concluzii scrise la dosarul cauzei.

În cuprinsul acestor „Concluzii scrise” reclamanta invocă mai multe excepții, solicitând totodată obligarea funcționarului public la plata despăgubirilor materiale și morale în sumă totală de 300.000, în solidar cu autoritatea publică locală a comunei, în temeiul art. 16 pct. 1 din Legea nr. 544/2004, reprezentând prejudiciul cauzat prin îngrădirea dreptului de proprietate și de folosință al imobilelor menționate în perioada 2007-2013, susținând că sunt proprietarii de drept ai acestor imobile.

La termenul de judecată următor, respectiv la 20.11.2013, prima instanță de judecată dispune comunicarea înscrisurilor depuse de reclamantă către pârâți, constatând că este lipsă de procedură cu aceștia, iar ulterior, pentru

termenul de judecată din data de 18.12.2013, reclamanta a depus la dosar aceleași concluzii scrise, însă formulate cu referire la dispozițiile Noului Cod de Procedură Civilă. La data de 18.12.2013 se respinge excepția necompetenței materiale a Judecătoriei, argumentând soluția în considerentele aceleiași încheieri, unește cu fondul excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei și prorogă pronunțarea asupra excepției autorității de lucru judecat invocate de reclamantă, până după arhivarea dosarului de urmărire penală nr. P/2009.

La data de 15.01.2014, pârâta a formulat și depus la dosarul cauzei, întâmpinare, prin care solicită a se admite excepția litispendenței și transmiterea cauzei primei instanțe investite, respectiv Tribunalul, precum și admiterea excepției autorității de lucru judecat, având în vedere efectele lucrului judecat în dosarele penale nr. P/2009 a Parchetului de pe lângă Judecătoria și în dosarul penal nr....., cauze penale în care a avut calitate de pârâtă în contradictoriu cu reclamanta

La termenul de judecată următor, se amână judecata la cererea pârâtului pentru angajarea unui apărător și se prorogă în continuare pronunțarea asupra excepției autorității de lucru judecat invocate de reclamantă.

În cauză, începând cu data de 26.02.2014 s-a prezentat pentru pârâtul doamna avocat, conform delegației nr. 12 emisă la data de 03.02.2014.

La data de 12.02.2014, pentru termenul de judecată din 26.02.2014, reclamanta depune note scrise și înscrisuri la dosar în care precizează că acțiunea civilă în cauză are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile civilmente, fiind vorba despre obligarea la repararea prejudiciului

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cauzat prin infracțiunile de fals intelectual și fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Potrivit consemnărilor din încheierea din ședința publică din data de 26.02.2014, instanța a pus în vedere reclamantei să achite taxa de timbru aferentă cererii formulate și anume: taxa de timbru în cuantum de 100 lei pentru anularea certificatului de moștenitor conform art.8 lit.b din OG 80/2013, taxa de timbru pentru cele trei contracte de vânzare cumpărare în baza art.3 lit.a din OG 80/2013 și anume: pentru contractul nr. .../27.08.2007 – taxa de timbru în cuantum de 1517 lei; pentru contractul nr. .../26.01.2009 – taxa de timbru în cuantum de 1891,10 lei; pentru contractul nr./28.09.2007 taxa de timbru în cuantum de 9453,00 lei, sub sancțiunea anulării cererii ca netimbrată. Se amână judecata la data de 09.04.2014.

Pentru termenul de judecată din data de 09.04.2014, reclamanta formulează o cerere de chemare în garanție pentru plata cheltuielilor judiciare stabilite de instanță, a despăgubirilor materiale și a daunelor morale în sumă de 400.000 lei, repararea prejudiciului material prin restituirea în natură a imobilelor din CF nr..., top ..., ... și CF nr...., top, solicitând în acest sens introducerea în cauză a Parchetului de pe lângă Judecătoria și Primăria – Consiliul Local

Din conținutul încheierii de ședință de la termenul de judecată din 09.04.2014 reiese că instanța a pus în vedere reclamantei, care era prezentă, să depună la dosar taxa de timbru aferentă cererii de chemare în garanție în cuantum de 7.605 lei, sub sancțiunea anulării cererii.

Potrivit consemnărilor din caietul grefierului de ședință cu referire la ședința de judecată din data de 09.04.2014, după invocarea excepției netimbrării „acțiunii” s-a specificat faptul că cererea de chemare în

garanție se timbrează, urmând a se stabili taxa de timbru prin încheiere, la termenul următor urmând a se pune în discuție excepția netimbrării acțiunii invocată de avocat.

La aceeași dată, reclamanta a precizat referitor la excepția netimbrării acțiunii că prezenta cauză este disjunsă din dosarul penal astfel încât cheltuielile de judecată cad în sarcina infractorului. Această poziție a fost exprimată constant de reclamantă și în privința obligației stabilite de instanță privind plata taxei de timbru pentru capetele de cerere care fac obiectul acțiunii principale și în raport de care, la același termen de judecată, avocatul, care reprezenta pârâtul a invocat excepția netimbrării acțiunii.

După stabilirea taxei de timbru aferentă cererii de chemare în garanție s-a efectuat o comunicare reclamantei în care se menționează că se comunică „încheierea de ședință civilă”.

La data de 06.05.2014, reclamanta depune la dosar *precizare de acțiune*, prin care solicită instanței judecarea prezentei cauze în cadrul procesului penal, în temeiul prevederilor vechiului Cod de procedură penală și a vechiului Cod de procedură civilă, în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor cât și a dispozițiilor definitive și executorii din acțiunea penală, în dosarul nr. P/2008.

În această precizare, reclamanta solicită expres la pct. 2 „precizarea de către instanță a articolului de lege în baza căruia a calculat taxe judiciare de timbru 7.605 lei (...) astfel încât să pot exercita mijloacele de apărare”.

La termenul de judecată din data de 7.05.2014 reclamanta a învederat din nou faptul că acțiunea dedusă judecății este disjunsă din dosarul

penal, astfel încât cheltuielile de judecată cad în sarcina infractorului. De asemenea, reclamanta a solicitat expres ca instanța să indice articolul de lege în baza căruia s-a stabilit taxa de timbru, toate aceste aspecte fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată.

La termenul de judecată din 4.06.2014 reclamanta invocă din nou faptul că acțiunea este scutită de taxa de timbru.

Prin sentința civilă nr./18.06.2014 pronunțată în dosar nr. Judecătoria a admis excepția netimbrării acțiunii civile și a cererii de chemare în garanție invocată de pârât prin întâmpinare, precum și din oficiu de către instanță și, pe cale de consecință: a anulat ca netimbrată acțiunea principală formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâții și , a anulat ca netimbrată cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta în contradictoriu cu Parchetul de pe lângă Judecătoria și Primăria – Consiliul Local, a respins precizarea de acțiune formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâții și

Sub aspectul elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, Secția reține următoarele:

Conduita profesională a doamnei judecător X. trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual civile generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor, în condițiile asigurării respectării principiului legalității și al contradictorialității precum și dreptului părților la apărare și la un proces echitabil.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Raportat la obiectul prezentului dosar, Secția reține că dispozițiile art.129 din vechiul Cod procedură civilă (aplicabil la momentul soluționării cauzei de către doamna judecător X.) reglementează principiul rolului activ al judecătorului, în principalele sale componente, prevăzând în alin.5 obligația de a stăruii, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, în vederea pronunțării unei hotărâri legale și temeinice, scop în care instanța poate ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.

Așadar, rolul activ al instanței prevăzut de text presupune doar aflarea adevărului judiciar, fără a putea constitui temeiul substituirii instanței în poziția procesuală a uneia din părți și în apărarea intereselor acesteia.

În exercitarea rolului activ, instanța nu este ținută de temeiul juridic al cererii, având posibilitatea de a schimba calificarea juridică dată de reclamant, în funcție de conținutul cererii, iar nu de denumirea dată de parte. Instanța are obligația de a cere părților să prezinte explicații și să pună în discuție orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cererea de chemare în judecată, fără să facă o aplicare restrictivă a dispozițiilor art. 129 alin. (6) din vechiul Cod de procedură civilă, deoarece investirea este făcută cu situația de fapt în întregul său.

În speța de față, chiar dacă formulările reclamantei putea fi catalogate ca fiind improprii, ambigui, instanța avea obligația, în baza rolului activ, să ceară părții să facă precizările necesare.

Principiul rolului activ al judecătorului se materializează și în dreptul acestuia de a restabili „calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecătii, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Mai mult, pentru respectarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, judecătorul este obligat să pună în discuția părților „calificarea juridică exactă a cererii”.

În speță, doamna judecător X. nu a exercitat un rol activ, trecând cu ușurință peste argumentele pe care reclamanta le-a adus în susținerea solicitărilor sale, în baza cărora putea să califice în mod corect cererile repetate formulate de aceasta ca fiind cereri de reexaminare. Astfel, chiar dacă reclamanta nu a precizat expres că formulează „cerere de reexaminare”, era necesar ca instanța să analizeze întregul conținut al cererii și să îi dea denumirea legală deși era intitulată greșit.

Potrivit art. 33 alin. (2) din OUG nr.80/2013 dacă cererea de chemare în judecată este netimbrată sau insuficient timbrată, reclamantului i se pune în vedere, în condițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedura civilă, obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanța și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței.

Prin aceeași comunicare instanța îi pune în vedere reclamantului posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării.

Din interpretarea acestor dispoziții legale rezultă că, după stabilirea taxei de timbru aferente cererii de chemare în judecată, judecătorul este obligat să comunice părții cuantumul acestei taxe precum și posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării.

Potrivit art. 39 alin. (1) din OUG nr.80/2013 împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, reclamantul poate face cerere de reexaminare, la aceeași instanță, în termen de 3 zile de la data comunicării taxei datorate. Cererea de reexaminare este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

În concluzie, controlul legalității și temeiniciei modului de stabilire a taxei de timbru se poate realiza doar în cadrul procedurii reexaminării, în acest mod garantându-se părților accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil .

Asigurarea dreptului părților de a discuta și combate susținerile și excepțiile invocate chiar din oficiu presupune și obligația judecătorului de a motiva, argumenta problemele de drept puse în dezbatere tocmai pentru a garanta respectarea principiului contradictorialității în mod real iar nu formal.

Cu toate acestea, doamna judecător X., fiind investită cu soluționarea cauzei în prim grad de jurisdicție, nu a făcut aplicarea dispozițiilor procedurale care reglementează rolul activ prevăzut de art. 129 din vechiul Cod de procedură civilă - aplicabil cauzei, așa cum a reținut și instanța de control judiciar – sau ale reglementărilor cuprinse în art. 22 din Noul Cod de procedură civilă pe care l-a considerat a fi aplicabil cauzei, respectiv nu a dat calificarea juridică corectă cererilor repetate formulate de către reclamanta prin care contesta obligația de plată a taxei de timbru și nici nu învederat acesteia posibilitatea formulării unei cereri de reexaminare împotriva dispoziției instanței privind stabilirea taxei de timbru.

De asemenea, în ședința de judecată din data de 09.04.2014, așa cum rezultă din încheiere și din notele grefierului de ședință, nu s-a pus în vedere reclamantei, care a fost prezentă, posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la

primirea comunicării, deși exista această obligație în sarcina judecătorului conform art. 33 alin. (2) din OUG nr. 80/2013. De altfel, nu s-a învederat existența acestei posibilități legale nici în cuprinsul încheierii de ședință .

Ceea ce este de remarcat este faptul că, după stabilirea taxei de timbru aferentă cererii de chemare în garanție, în condițiile menționate mai sus, se dispune emiterea unei comunicări către reclamantă în care se menționează că se comunică „încheierea de ședință civilă”, fără a se preciza data încheierii și fără a se învedera, conform obligației prevăzute de lege posibilitatea de a formula cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării.

Totodată, doamna judecător X. nu a făcut aplicarea în cauză nici a dispozițiilor art. 34 alin.(1) din OUG nr. 80/2013 care prevăd că, în situația în care o acțiune are mai multe capete de cerere, cu finalitate diferită, taxa judiciară de timbru se datorează pentru fiecare capăt de cerere în parte, după natura lui, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel.

Astfel, judecătorul nu a determinat explicit care a fost modalitatea de calcul a taxei de timbru aferentă cererii de chemare în garanție, deși reclamanta a invocat în mod repetat și constant excepția nelegalei stabiliri a taxei de timbru. De asemenea, nu s-a învederat în tot cursul judecății posibilitatea reclamantei de a formula cerere de reexaminare în condițiile prevăzute de art. 39 alin. (1) din OUG nr. 80/2013, deși inserarea căii de atac prevăzută de lege împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru era obligatorie pentru judecător, în considerarea rolului său activ dar și a principiului legalității.

Secția reține că doamna judecător X. a ignorat normele legale menționate anterior, anulând ca netimbrată acțiunea principală formulată și cererea de chemare în garanție, deși reclamanta în mod explicit a solicitat a se indica dispozițiile legale în baza cărora s-a stabilit taxa de timbru, aspect consemnat în încheierea de ședință din data de 7 mai 2014 .

Mai mult, deși nu a pus în discuție excepția inadmisibilității precizării de acțiune formulate de reclamantă, astfel cum rezultă din încheierile de ședință din data de 07.05.2014 și 04.06.2014, totuși doamna judecător X. a respins această precizare ca inadmisibilă, fiind astfel încălcate principiile contradictorialității și al legalității care guvernează procesul civil.

Referitor la susținerea Inspecției Judiciare în sensul că au fost nerespectate dispozițiile art. 147 din vechiul Cod de procedură civilă, Secția reține că nu subzistă o astfel de încălcare întrucât textul legal menționat sancționează situația în care din cuprinsul încheierii fie lipsesc mențiunile cu privire la dezbateri, fie există omisiuni cu privire la chestiunile discutate în ședința publică.

În cauză, în ședința publică din 9.04.2014, doamna judecător X., după invocarea excepției netimbrării acțiunii, a adus la cunoștința reclamantei faptul că cererea de chemare în garanție se timbrează, urmând a se stabili taxa de timbru prin încheiere, iar la termenul următor urmând a se pune în discuție excepția netimbrării acțiunii invocată de avocat. Faptul că ulterior s-a menționat în cuprinsul încheierii că s-a pus în vedere reclamantei să achite taxa de timbru în cuantum de 7.605,00 lei nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 147 din vechiul Cod de procedură civilă în condițiile în care dezbaterile au vizat și aspectul privind timbrarea cererii de

chemare în garanție, iar cuantumul taxei de timbru a fost comunicat reclamantei înainte de termenul de judecată acordat.

Prin urmare, față de materialul probator administrat în cauză, Secția reține că faptele doamnei judecător X., astfel cum au fost descrise anterior, realizează conținutul constitutiv al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art. 99¹ alin. 2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că doamna judecător X. a nesocotit din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept procesual menționate anterior și respectiv dispozițiile legale care reglementează stabilirea taxei de timbru. Vinovăția pârâtei rezultă din modul în care aceasta a înțeles să administreze actul de justiție în cauza dedusă judecării, aceasta având posibilitatea să prevadă urmarea faptelor sale, întrucât dispozițiile legale menționate anterior sunt clare din acest punct de vedere.

Caracterul grav și nescuzabil al neglijenței este dovedit de consecințele conduite culpabile a judecătorului, concretizate în lipsirea reclamantei de posibilitatea legală de reexaminare a modului de stabilire a taxei de timbru, procedură care instituie un control al legalității și temeiniciei modului de stabilire a taxei de timbru, ca și condiție prealabilă a efectivității accesului la instanță în sensul dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dar și de beneficiul de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru.

Apărarea pârâtei judecător X. în sensul că „reclamanta nu a fost prejudiciată întrucât calea de atac este prevăzută de lege și are dreptul să formuleze o

[REDACTED] nouă acțiune deoarece dosarul a fost soluționat pe excepție" nu poate înlătura caracterul grav al neglijenței în condițiile în care prejudiciul cauzat reclamantei a constat tocmai în îngrădirea dreptului recunoscut de lege de a obține reexaminarea modului în care s-a stabilit taxa de timbru și de a beneficia de un proces echitabil din perspectiva unui acces efectiv la instanță.

Mai mult, pârâta judecător X. nu a invocat aspecte circumstanțiale care să fie de natură a circumscrie fapta ilicită unei culpe scuzabile.

De asemenea, prin faptele săvârșite s-a adus atingere prestigiului și imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Totodată, prin neaplicarea dispozițiilor legale în scopul edictării lor au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

În consecință, Secția, **cu unanimitate**, constată că fapta pârâtei judecător X. întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica în condițiile art. 100 din legea amintită, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâta judecător.

Astfel, Secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție pe planul

raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Secția reține că doamna judecător X. are o vechime în profesie de 18 ani, nu a mai fost sancționată disciplinar până în prezent, iar din fișa de evaluare a activității profesionale rezultă că la ultima evaluare au obținut calificativul „foarte bine”.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptei și urmările produse, precum și caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare,

Secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârâta X., a unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra consecințelor grave ce se pot produce prin abordarea superficială a cauzelor deduse judecății.

Ca urmare, având în vedere că sancțiunea are ca scop imediat îndreptarea celui care a comis o abatere disciplinară, dar în același timp constituie și un mijloc de prevenție atât pentru cel sancționat, cât și pentru societate, Secția în temeiul art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, va dispune aplicarea față de pârâta judecător X. sancțiunea constând în “diminuarea indemnizației de încadrare brute lunare cu 20% pe o perioadă de 6 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la abaterea disciplinară reținută în sarcina doamnelor judecător Z., Y. și W., Secția reține următoarele:

Împotriva sentinței civile nr.../18.06.2014 pronunțată de Judecătoria în dosarul nr., reclamanta a formulat recurs la data de 09.12.2014.

Urmare a recursului promovat în cauză, pe rolul Tribunalului ... a fost înregistrat dosarul nr.* la data de 08.01.2015, cu obiect civil - anulare act. Dosarul a fost repartizat aleatoriu, fără prim termen de judecată, completului de judecată C8 R (0) civil în compunerea căruia intrau doamnele judecător Z., Y.. și W..

Prin decizia civilă irevocabilă nr. .../05.03.2015 Tribunalul a respins recursul promovat în cauză de împotriva sentinței civile nr. .../18.06.2014 pronunțată de Judecătoria în dosar nr. ca insuficient timbrat.

Din practica deciziei pronunțate de instanța de control judiciar rezultă că la termenul de judecată din data de 05.03.2015 s-a prezentat recurenta, lipsă fiind celelalte părți, s-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care instanța, în baza art. 159¹ alin.4 Cod procedură civilă, în verificarea competenței față de obiectul cererii, a stabilit ca fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina, raportat la dispozițiile art. 2 pct.3 Cod procedură civilă.

De asemenea, s-a dispus trecerea dosarului în programul Ecris pe procedura veche, urmare a faptului că judecata pe fond a cauzei a fost demarată înainte de a se aplica dispozițiile noului cod și s-au constatat depuse la dosar, prin serviciul registratură, concluzii scrise formulate de către recurenta reclamantă și că, nemaifiind alte probe de propus sau cereri de formulat, instanța a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul asupra recursului.

Potrivit consemnărilor din practica hotărârii, recurenta a solicitat admiterea recursului, susținând că nu a fost respectată legea, fiind aplicată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

greșit, casarea hotărârii recurate cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța penală.

Prin urmare, Secția reține că instanța de recurs **nu a pus în discuția părților excepția insuficienței timbrării a recursului, deși l-a respins ca insuficient timbrat.**

În declarațiile date în cursul cercetării disciplinare, doamnele judecători nu au contestat această situație de fapt.

Astfel, în declarația dată la data de 22 septembrie 2015 **doamna judecător Z.** a arătat că este adevărat că a greșit, nefiind suficient de atentă.

În același sens este și declarația doamnei judecător W. care nu a contestat aspectele reținute în rezoluția prin care s-a dispus cercetarea disciplinară, însă a făcut o serie de precizări referitor la contextul în care a făcut parte din completul de recurs. Astfel, doamna judecător a arătat că în dimineața zilei de 05.03.2015 a fost desemnată să intre în complet de pe lista de permanență, chiar în aceeași zi. Susține că potrivit procesului verbal din data de 5 martie 2015 domnul judecător K, titularul completului, era în concediu de odihnă și în locul lui trebuia să intre doamna judecător Q care de asemenea și-a luat concediu de odihnă doar pentru data de 5 martie 2015 astfel că dumneaei, fiind următoarea la permanență a fost desemnată să intre în ședință în dimineața zilei de 5 martie 2015. În aceste condiții, nu a avut posibilitatea să studieze dosarele, care erau în jur de 20 pe ședință din care am pronunțat 9 dosare.

De asemenea, a menționat că prezidează un complet de litigii de muncă și asigurări sociale și nu a fost atentă, deși trebuia să observe că acțiunea se timbrează cu o taxă de timbru fixă, iar nu la valoare.

Nu a sesizat faptul că trebuia pusă în discuția părților excepția netimbrării deoarece nu cunoștea dosarul. Susține că atunci când a pronunțat soluția nu și-a amintit dacă s-a pus sau nu în discuție excepția netimbrării, iar atunci când a văzut că în dosar este vorba despre o insuficientă timbrare nu a aprofundat fiind de acord cu anularea ca insuficient timbrată.

Doamna judecător Y în declarația dată la data de 22 septembrie 2015 a arătat că nu contestă neregularitățile reținute prin rezoluție vizând excepția netimbrării, atât cu referire la omisiunea invocării excepției în ședință publică cât și privind modul eronat de calcul al taxei de timbru. A susținut că nu a fost suficient de atentă, întrucât nu a condus ședința de judecată.

Pârătele au invocat ca și circumstanțe obiective care au determinat exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor volumul mare de activitate, faptul că pe fond recurenta nu a fost prejudiciată având posibilitatea de a formula o nouă cerere de chemare în judecată sau o cale de atac extraordinară de atac, respectiv contestație în anulare. De asemenea, s-a mai invocat faptul că petiționara a formulat nenumărate reclamații și plângeri penale împotriva unor procurori, notari și unor lucrători din administrația locală.

Apărarea doamnelor judecător privind volumul de activitate nu justifică neglijența gravă în aplicarea dispozițiilor legale referitoare la plata taxei de timbru, cu atât mai mult cu cât obiectul recursului viza tocmai modul de aplicare a dispozițiilor legale privind plata taxei de timbru.

Faptul că, petiționara ar fi formulat „nenumărate reclamații și plângeri penale împotriva unor procurori, notari și unor lucrători din administrația locală” nu poate avea relevanță, întrucât ceea ce se analizează în cadrul procedurii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplinare este modul de respectare a dispozițiilor procesuale de către judecător și nu conduita petiționarului.

De asemenea, din perspectiva modului în care s-a procedat la respingerea recursului ca insuficient timbrat, fără a invoca în ședință publică această excepție și fără a da posibilitatea efectivă părților să își expună punctul de vedere cu privire la acest aspect, se reține că pârâtele au încălcat principiul contradictorialității care guvernează procesul civil, respectiv dispozițiile art. 129 alin. (4) vechiul Cod procedură civilă.

Astfel, potrivit acestui text de lege judecătorul este în drept să le ceară părților să prezinte explicații, oral sau în scris, precum și să pună în dezbaterile lor orice împrejurări de fapt ori de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau întâmpinare.

Contradictorialitatea este unul dintre principiile specifice procedurii civile, fiind o componentă a dreptului fundamental la apărare, constând în dreptul părților aflate pe poziții cu interese contrare de a propune și administra probe și de a pune concluzii în legătură cu problemele de fapt și de drept care interesează dezlegarea pricinii, indiferent dacă elementele puse în discuție reprezintă rezultatul inițiativei părților ori al judecătorului.

Corelativ acestui drept, pentru asigurarea respectării sale, instanța de judecată are obligația de a pune în discuția părților toate chestiunile de fapt și de drept apărute în cursul procesului, în baza cărora va soluționa litigiul. Astfel, vor fi puse în discuția părților excepțiile, cererile, împrejurările de drept și de fapt invocate, instanța urmând a-și întemeia hotărârea numai asupra aspectelor supuse dezbaterii contradictorii a părților. Din această perspectivă se poate afirma

că principiul contradictorialității primează față de principiul rolului activ, instanța neputându-se pronunța fără a asculta poziția părților.

Acest principiu este intrinsec legat de principiul egalității armelor, asigurând părților posibilitatea de a participa în mod activ și egal la prezentarea, argumentarea și dovedirea drepturilor lor în cursul desfășurării procesului. Mai precis, părțile trebuie să aibă posibilitatea efectivă de a discuta și de a combate susținerile făcute de fiecare dintre ele și de a-și exprima opinia asupra inițiativelor instanței în scopul stabilirii adevărului și al pronunțării unei hotărâri legale și temeinice.

Prin simplul fapt al neacordării posibilității părții de a pune concluzii asupra unei excepții care a determinat și soluția pronunțată se încalcă principiul contradictorialității, dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

În speță, potrivit art. 129 alin. (4) din vechiul Cod de procedură civilă pârâtele judecător aveau obligația de a pune în dezbateră contradictorie a părților excepția invocată din oficiu, tocmai pentru a asigura dreptul la apărare al recurentei. Prin modalitatea în care doamnele judecător au înțeles să administreze actul de justiție au fost încălcate normele legale care reglementează principiul contradictorialității în condițiile în care judecătorul trebuie să asigure părților posibilitatea reală, efectivă de a-și exprima punctul de vedere asupra tuturor chestiunilor de fapt și de drept invocate pe parcursul judecării procesului civil.

Astfel, așa cum rezultă și din cele consemnate în practica deciziei civile nr./R/2015, pronunțată la data de 05.03.2015, instanța de recurs nu a pus în discuție excepția insuficienței timbrării a recursului, acordându-se cuvântul reclamantei în susținerea recursului pe fond.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin omisiunea instanței de recurs de a pune în discuție acest aspect, recurenta a fost lipsită de posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra excepției care a determinat soluționarea cauzei, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Referitor la modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru, Secția reține că potrivit art. 25 alin. 1 lit. c) din OUG nr. 80/2013 „se taxează cu 20 lei cererile pentru exercitarea apelului sau, după caz a recursului împotriva hotărârii de anulare a cererii ca netimbrată”.

Prin rezoluția din data de 12.01.2015 care aparține doamnei judecător Z. (potrivit celor constatate în cursul cercetării disciplinare) s-a dispus a se achita de către apelantă taxa judiciară de timbru, în cuantum de 6.335 lei pentru acțiunea principală și taxă judiciară de timbru în cuantum de 3802,5 lei pentru cererea de chemare în garanție, deși potrivit textului de lege menționat mai sus taxa de timbru era în sumă de 20 lei în condițiile în care instanța de fond pronunțase o hotărâre prin care cererea de chemare în judecată și cererea de chemare în garanție au fost anulate ca netimbrate.

Reclamanta recurentă a achitat o taxa de timbru în sumă de 100 lei aferentă recursului declarat, anterior judecării recursului la data de 21.08.2014, suma achitată depășind cuantumul prevăzut de dispozițiile legale citate mai sus.

Mai mult, sancțiunea aplicabilă în ipoteza neachitării taxei de timbru în cuantumul stabilit de lege este aceea a anulării recursului, iar nu a respingerii acestuia.

Prin urmare, Secția reține că hotărârea prin care doamnele judecător Z., Y.. și W. au „**respins recursul ca insuficient timbrat**”, fără a pune în

[REDACTED]

discuția părților excepția insuficienței timbrării și cu argumentarea că „instanța de recurs a stabilit cuantumul taxei în judecarea căii de atac la un procent de 50% din suma impusă de instanța de fond, sumă însă care nu a fost achitată în întregime” este pronunțată cu nesocotirea dispozițiilor legale ce reglementează principiul contradictorialității, stabilirea taxelor de timbru dar și a dispozițiilor procedurale care reglementează soluțiile ce pot fi pronunțate în judecarea recursului.

În speță, *caracterul grav al neglijenței* rezultă atât din specificul normelor procesuale încălcate cât și din consecințele generate de conduita doamnelor judecătorești concretizate în îngrădirea dreptului reclamantei ca cererea sa să fie supusă unei analize pe fond, astfel creându-se premisele încălcării dreptului la un proces echitabil. Sub acest aspect, este relevant faptul că cererea reclamantei a fost înregistrată pe rolul instanțelor la data de 29.11.2012, iar prin soluționarea pe excepție s-a ajuns la o temporizare a procedurilor judiciare în mod nejustificat.

Având în vedere cele expuse anterior, se impune a fi reținut și *caracterul „nescuzabil”* al nesocotirii normelor legale, care trebuie văzut, în primul rând, din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză, cu atât mai mult atunci când se pune problema respectării unor drepturi fundamentale, cum sunt dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Pentru aprecierea formei de vinovăție cerută de lege trebuie luat drept model criteriul adoptat în dreptul civil, cel al „omului diligent” care este unul obiectiv, completat cu elemente de ordin subiectiv.

Aplicând acest criteriu obiectiv la segmentul de activitate pe care îl

presupune înfăptuirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății.

Prin urmare, se reține că pârătele judecător Z., Y. și W. , prin modul în care au înțeles să-și exercite funcția de judecător, nu au dat dovadă de diligență și nu au acționat în sensul respectării dispozițiilor legale care guvernează desfășurarea procesului civil.

Având în vedere că nu poate fi invocată propria culpă în justificarea unei acțiuni ilicite, se apreciază că pârătele aveau posibilitatea să prevadă urmarea faptelor lor, întrucât dispozițiile legale menționate anterior sunt clare din acest punct de vedere.

Față de caracterul imperativ al normelor de procedură încălcate, forma de vinovăție cu care a fost săvârșită fapta este aceea a gravei neglijențe, deoarece nu se poate reține nici o împrejurare care să poată justifica încălcarea de către un judecător a normelor de procedură care guvernează desfășurarea procesului civil și a dispozițiile legale ce reglementează stabilirea taxelor de timbru.

Susținerea pârătelor judecător în sensul că reclamanta avea posibilitatea să introducă o nouă acțiune nu constituie temei de exonerare a răspunderii disciplinare în condițiile în care pârătele aveau obligația de a cunoaște și respecta legea iar din perspectiva statutului lor profesional trebuiau și puteau să prevadă că, prin încălcarea normelor de procedură, drepturile procesuale ale părților pot fi prejudiciate.

În acest context, independența judecătorului nu constituie un privilegiu care să îi permită nesocotirea dispozițiilor legale și respectiv a

responsabilităților specifice funcției, limitele independenței fiind raportate la cerința esențială a respectării legii.

Față de toate aceste circumstanțe, Secția, cu majoritate, apreciază că faptele doamnelor judecătorești nu se circumscriu unei culpe scuizabile, de natură a înlătura răspunderea disciplinară a acestora.

Cu privire la condiția *producerii unei consecințe grave* asupra desfășurării actului de justiție, determinată de încălcarea unor îndatoriri profesionale, urmează a se observa că, prin omisiunea de a pune în discuția părților excepția insuficienței timbrării și prin neaplicarea corectă a dispozițiilor legale ce reglementează modalitatea de stabilire a taxelor de timbru s-a adus atingere dreptului reclamantei-recurente la apărare și la un proces echitabil.

Astfel, sub aspectul urmărilor produse prin activitatea doamnelor judecătorești, se reține că au fost afectate atât drepturile procesuale ale reclamantei-recurente, care a fost lipsită de posibilitatea reală ca cererea să fie supusă unei analize pe fond în calea de atac exercitată de aceasta, cât și imaginea sistemului judiciar.

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, se reține că modul în care pârătele judecătorești Z., Y. și W. au procedat la instrumentarea dosarului nr. al Tribunalului este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor procedurale, neexistând nicio justificare față de modalitatea în care au administrat actul de justiție în cauza menționată anterior.

În consecință, Secția, **cu unanimitate**, constată că fapta pârătelor judecătorești Y. și Z. întrunește elementele constitutive ale abaterii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, Secția, **cu majoritate**, reține că fapta doamnei judecător W., care a făcut parte din completul de recurs alături de doamnele judecător Y. și Z., realizează conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica în condițiile art. 100 din legea amintită, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâtele judecător.

Astfel, Secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Secția reține că doamnele judecător Y. și Z. au o vechime în profesie de 21 de ani, respectiv de 16 ani, nu au mai fost sancționate disciplinar până în prezent, iar din fișele de evaluare a activității profesionale rezultă că la ultima evaluare au obținut calificativul „foarte bine”.

În ceea ce o privește pe doamna judecător W., aceasta are o vechime în profesie de 18 de ani, iar la individualizarea sancțiunii va fi avut în vedere

și faptul că aceasta a intrat în ședința de recursuri din data de 5.03.2015 ca urmare a înlocuirii judecătorului de permanență, fiind desemnată, prin proces verbal de înlocuire, chiar în ziua desfășurării ședinței.

De asemenea, se va avea în vedere faptul că prin săvârșirea acestei abateri disciplinare s-a adus atingere imaginii și prestigiului justiției, generându-se o stare de neîncredere în sistemul judiciar.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptei și urmările produse, precum și caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, Secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârătele Y., Z. și W., a unei sancțiuni care să le atragă atenția asupra consecințelor grave ce se pot produce prin abordarea superficială a cauzelor deduse judecății.

Ca urmare, având în vedere că sancțiunea are ca scop imediat îndreptarea celui care a comis o abatere disciplinară, dar în același timp constituie și un mijloc de prevenție atât pentru cel sancționat, cât și pentru societate, reținând și circumstanțele speciale ale doamnei judecător W., **Secția, cu majoritate, apreciază că se impune aplicarea următoarelor sancțiuni:**

În baza art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, va dispune aplicarea față de pârâta Z. sancțiunea constând în "diminuarea indemnizației de încadrare brute lunare cu 20% pe o perioadă de 6 luni" pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, va aplica

față de pârâta Y. sancțiunea constând în "diminuarea indemnizației de încadrare brute lunare cu 20% pe o perioadă de 6 luni" pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Față de dispozițiile art.100 lit.a) din Legea nr.303/2004, republicată, va aplica față de pârâta W. sancțiunea constând în "avertisment" pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate,

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnelor X. - judecător în cadrul Judecătoriei, Y.. și Z.- judecători în cadrul Tribunalului

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei X. - judecător în cadrul Judecătoriei

sanctiunea disciplinară constând în **diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei Y.. - judecător în cadrul Tribunalului sanctiunea disciplinară constând în **diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei Z.- judecător în cadrul Tribunalului sanctiunea disciplinară constând în **diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei W. - judecător în cadrul Tribunalului

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei W. - judecător în cadrul Tribunalului sancțiunea disciplinară constând în **avertisment**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.(2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 9 decembrie 2015.

Președinte:

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Cu opinie separată doar în sensul respingerii acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva doamnei W. - judecător în cadrul Tribunalului, ca neîntemeiată.

Prezenta opinie minoritară se referă doar la abaterea disciplinară reținută de Inspecția Judiciară în sarcina doamnei judecător W. din cadrul Tribunalului, iar cu privire la abaterea disciplinară reținută în sarcina doamnelor judecător X., Y.. și Z. ne raliem opiniei majoritare.

Potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, *constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.*

Art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, definește cele două noțiuni, astfel:

- există *rea-credință* atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane;
- există *gravă neglijență* atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Legiuitorul a circumscris deci sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe

asupra valabilității actelor întocmite de magistrat sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, potrivit jurisprudenței instanței disciplinare, pot intra în sfera răspunderii disciplinare acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Raportat la dispozițiile legale mai sus enunțate, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 modificată prin Legea nr. 24/2012, este necesar ca, sub aspectul *laturii obiective*, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, judecătorul să fi nesocotit o normă de drept material sau procesual, iar sub aspectul *laturii subiective*, ca această nesocotire să aibă *caracter grav, neîndoielnic și nescuzabil*.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale .

Raportat la obiectul prezentului dosar, ne raliem la opinia majoritară în ceea privește situația de fapt și aspectele ce țin de realizarea laturii obiective a abaterii disciplinare în ceea ce o privește pe doamna judecător W..

Astfel, probele administrate în cauză au relevat faptul că doamna judecător W. a nesocotit dispozițiile art.129 alin. (4) din vechiul Cod de procedură civilă ce reglementează principiul contradictorialității, precum și dispozițiile legale ce reglementează materia taxelor judiciare de timbru. Fapta doamnei judecător, care, făcând parte din completul de recurs investit cu soluționarea dosarului nr..... al Tribunalului, nu a pus în discuția părților excepția insuficienței timbrări și a pronunțat o soluție de respingere a recursului ca insuficient timbrat, se circumscrie elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare

Cu toate acestea, sub aspectul *laturii subiective* , apreciem că *probele administrate în cauză nu au condus la concluzia existenței gravei neglijențe* din partea doamnei judecător W. pentru următoarele considerente:

Astfel, *grava neglijență* există atunci când *judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.*

Prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, legiuitorul a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri

elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție.

Din perspectiva acestor condiții, care trebuie îndeplinite în mod cumulativ, probele administrate în cauză au relevat următoarele aspecte:

Caracterul neîndoielnic al încălcării normelor de drept procesual anterior prezentate, a reieșit din analiza efectuată cu privire la existența elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) cu raportare la art. 99¹ teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În ceea ce privește *caracterul scuzabil/nescuzabil* al încălcării normelor de drept procesual, din întreg ansamblul probator transpare, în primul rând, faptul că exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu a avut loc pe fondul activității profesionale desfășurate în perioada anterioară și ulterioară pronunțării hotărârii din data de 5.03.2015, precum și ca urmare a situației conjuncturale ce a determinat participarea doamnei judecător W. în completul de recurs care a soluționat dosarul nr. al Tribunalului

Astfel, prin procesul verbal de înlocuire din data de 05.03.2015 doamna judecător W. a fost desemnată de pe lista de permanență să intre în completul de recursuri din aceeași zi. Conform mențiunilor din cuprinsul procesului verbal, domnul judecător K., titularul completului, era în concediu de odihnă, primul judecător de pe lista de permanență era doamna judecător Q. care de asemenea avea concediu de odihnă doar pentru data de 5 martie 2015, astfel că doamna judecător W., fiind următoarul judecător

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
din lista de permanență, a fost desemnată să intre în ședința de judecată în data de 5 martie 2015.

În aceste condiții, este evident că doamna judecător W. nu a avut posibilitatea reală și efectivă de a studia dosarele aflate pe rolul completului, astfel că nu putea sesiza că în dosarul nr..... al Tribunalului trebuia pusă în discuția părților excepția insuficienței timbrării a recursului.

De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că doamna judecător W. își desfășoară activitatea în materia litigiilor de muncă și asigurări sociale, nejudecând în mod obișnuit cauze civile.

În acest context, față de circumstanțele concrete expuse pe larg anterior raportat la volumul de activitate existent în perioada menționată și activitatea profesională desfășurată, *apreciem, în opinie minoritară, că fapta doamnei judecător se circumscrie unei culpe scuzabile*, eroarea săvârșită fiind singura de acest gen din întreaga activitate profesională desfășurată până în prezent.

Pentru toate aceste considerente, *în opinie minoritară*, apreciem că nu sunt întrunite cumulativ toate condițiile prevăzute de lege pentru a atrage răspunderea disciplinară a pârâtei W. și în consecință se impunea respingerea acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară împotriva doamnei judecător sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art.99 ¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Judecător dr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecător dr.

Judecător